

Grund til at fastholde Optagelsen ogsaa her, saa længe som man for private Folks Vedkommende fastholdt det som ubetinget Pligt, at Dyret skulde optages, saa tror jeg, efterat dette Princip er opgivet, at der der Grund til at forlade denne Tanke nogetsteds, da er det her. Jeg skal derfor ikke gjøre nogen Modstand mod, at Forslaget under Nr. 13 vedtages. Dog vil jeg bede bemærket, at jeg til dette Ændringsforslag har tilladt mig at stille to Ændringsforslag, hvoraf jeg haaber, at det første vil af den ærede Ordfører erkjendes for at være en nødvendig Redaktion, idet det forekommer mig, at, saaledes som Forslaget foreligger, komme disse Ord „selve Beten“ drattende ind, uden at man ret veed, hvad de skulle henføres til. Det tør jeg antage, at vi ere fuldstændig enige om, og hvad Ændringsforslaget under Nr. 15 angaar, antager jeg, efter de Afstemninger, der foreligge nu, at jeg er enig med Thingets Majoritet, og jeg skal derfor ikke opholde mig nærmere derved. — Hvad Ændringsforslaget under Nr. 16 angaar, da indeholder det en Begrændsning af det, der paa dette Punkt blev vedtaget ved 2den Behandling i dette Thing, skjøndt jeg for mit Vedkommende ikke fandt mig besejet til at anbefale det. Jeg skal ganske henstille, om man vil vedtage dette Ændringsforslag eller ikke. Jeg tror, at Faren for Chikanerier eller deslige er lige stor, enten man vedtager det ene eller det andet; men jeg tror, hvad jeg ogsaa tillod mig at sige ved 2den Behandling, at det er rigtigt, at man giver de Veisfærende Ret til sammen med Politiet at opretholde Veisfreden. Den kan være vanskelig nok at opretholde al ligevel. — Under Forudsætning af, at Forslagene under Nr. 13 og 16 ikke vedtages, har jeg tilladt mig under Nr. 17 at stille et Ændringsforslag om dette „forfæltig“, som jeg efter den Debat, der allerede har fundet Sted om dette Ord, ikke skal opholde mig videre ved. — Hvad Forslaget under Nr. 18 angaar, skal jeg anbefale det som en Forbedring ved Forslaget, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling. Jeg tillod mig da at sige, at det kun var ligeoverfor en Nødvendighed, at jeg overhovedet havde kunnet gaa ind paa denne Bestemmelse, og jeg me-

ner, at det er en henstigtsmæssig Begrændsning, der er foreslaet her under Nr. 18, hvilket Forslag jeg derfor her skal anbefale. — Hvad det af mig under Nr. 19 til § 12 stillede Forslag angaar, tør jeg antage, at det slet ikke kommer under Afstemning. Saavidt jeg skjønner, ere Betingelserne for Ændringsforslaget under Nr. 22 nu komne tilstede, idet baade Forslaget under Nr. 5 og Forslaget under Nr. 8 ere vedtagne, og herefter tror jeg ikke mere kan være Tale om Lovforslagets § 12. Det Spørgsmaal, som dette Forslag under Nr. 19 vedrører, er ganske det samme som det, mine Ændringsforslag til Forslagene under Nr. 20 og 22 angaar, nemlig dette at fastholde Ufred af Personer paa min Jord som Gjenstand for offentlig Paatale, dog selvfølgelig ligesom de andre Forseelser kun, naar den Vedkommende forlanger det. Min Grund til at fastholde dette er den, at denne Ufred i og for sig er af den Slags Ting, som det kan være vanskeligt nok for private Mænd at magte alene, og jeg tilstaar, at jeg ikke kan se rettere, end at, naar man finder, at Ufred af Dyr skal være Gjenstand for offentlig Paatale, saa er der ikke den fjerneste Grund — i alt Fald kan jeg da ikke se nogen Grund til at vægre sig ved ogsaa at anerkjende Ufred af Mennesker som en saadan. Det forekommer mig at være en rimeligt Ret for det Første, at man skal have Fred paa sin Jord, og for det Andet, at der ikke lægges uoverstigelige Hindringer i veien for at paatale Krænkelser af denne Fred; og skjøndt Udvalget nu ikke har villet gaa ind paa dette, stiller Sagen sig imidlertid nu saaledes, at det næsten er tvunget til at gjøre det; thi dersom man ikke vedtager mine Ændringsforslag under Nr. 21 og 23, vil man komme til et Resultat, der maa siges at være ligesom urimeligt, nemlig det, at Ufred efter § 8 første Punktum bliver at behandle som Justitsfog, og det har dog formodentlig ikke været Meningen. Der er nemlig ubeladt en Bestemmelse i Lovforslaget om, at disse Bøder efter § 8, første Punktum, skulle behandles som offentlige Politisager, hvilket havde en vis Retfærdiggjørelse dert, at der samtidigt dermed foresloges, at Bøderne skulde tilfalde Klageren, men nu have de 4 ærede Medlem-